

ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದ ದೋಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿ

ಚೆಲುವರಾಜು
ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ
ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ರೆ ಕಾಲೇಜು
ಹೊಸಕೋಟಿ.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2024/04/cheluvaraju.php>

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10929889>

ABSTRACT:

ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾತೇ ಜನಪದ ಎನ್ನಬಿಹುದಾರರೂ ಈ ಪದ ಇನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮನುಕುಲದ ಮೊದಲ ಇತಿಹಾಸವೇ ಜನಪದ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಮಾತುಕೆ, ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಪದ್ಧತಿಗಳು, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಒಳಗೊಂಡು ಜಾನಪದವಾದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡರ್ದು ಜಾನಪದ. ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಮೌಲಿಕ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮುರಾಳಿಗೂ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಭೂ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಅನೇಕ ಕಥಾನಕಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವು ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳೂ ಒಂದು. ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಆಯಾ ಕಾಲಭಟ್ಟ ಮನೋಧರ್ಮಗಳ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ಪದ್ಯ ರೂಪೀ ಭಂದೊಬ್ಬದ್ದ ರಚನೆ ಮೌಲಿಕ ಪರಂಪರೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಎನ್ನುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲ. ನಾಗರೀಕರೆಯ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾಜಿತ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ್ದ ಜನಪದರ ವಾರ್ತೆಯೇ ಈ ಜಾನಪದ.

KEYWORDS:

ಮಲೀಮಹದೇಶ್ವರ, ಜನಪದ, ಬಸವ ಮರಾಠ, ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ, ಜುಂಜಪ್ಪ, ಮೈಲಾರಲಿಂಗ, ಮಾಳಿಂಗರಾಯ, ಕುಮಾರರಾಮ, ಹಾಲುಮತ.

ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮರಾಠಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಪರಂಪರೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿ ಮೊದಲು ಬಾಲಕ ಕೆಂಪಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಾಂಚಾಳ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಹಂಚಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಅದೇ ಜಾತಿ/ವರ್ಗದವರಾದ ಕೆಂಪಾಚಾರಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿ ಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ. ಕೆಂಪಾಚಾರಿಯಾದವನು ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವ ಅಧ್ಯತ್ಮ ಸನ್ನಿಹಿತ ಹಾಗೂ ಪಾಂಚಾಳ ವರ್ಗದವರನ್ನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಹುನ್ನಾರ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಂಚಾಳರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ದೊರೆಗಳಾಗಿ, ಅಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಮೇರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಅದೇ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಧೋರಣೆಯವನಾದ ಕೆಂಪಾಚಾರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಪಾಂಚಾಳರ ಬಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಬಿಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ ಅಷ್ಟೇ, ಎಲ್ಲ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಬಿಕ್ಕೆಯ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲು ಬಿಸಿರಕ್ತದ ಹುಡುಗನಾದ ಕೆಂಪಾಚಾರಿಯನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೆಂಪಾಚಾರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪರುಪ್ರ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾಂಚಾಳರ ಗತ್ತು ಗಮ್ಮತ್ತು ಬಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿ ಹಲಗೂರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಬಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಲು ಹೋಗಲು ಹಿಂಜಿರಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಗಾರನಾಗಿ ಆತ ಹಾವು ಚೇಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬಳೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಂಚಾಳರ ರಾಣಿಯರಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆಶನಿಗೆ ಹಣಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಣಿವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಚಾಳರು ಕೆರಳಿ ಕೆಂಡವಾಗುತ್ತಾರೆ. ‘ಕಟ್ಟಿಣಿ ಕೇಳುವನು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳುಂಗೆ ಆಗಿದ್ದು’ ಎಂದುಕೊಂಡು ‘ಕಾಸು ತಕೊಂಡೆ ತಗೋ ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಹೊರಟೋಗು’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಂದು ದೊರೆಸಾನಿಯವರಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಹಾವು ಚೇಳಾಗಲೆಂದು ಶಪಿಸಿ ಉಾರಾಚೆಯ ಅರಳಿ ಮರದಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇಳಿದಂತೆ ಆ ಬಳಿಗಳು ಹಾವು ಚೇಳುಗಳಾಗಿ ರಾಣಿಯರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಆ ಪಳು ಜನ ಪಾಂಚಾಳ ದೊರೆಗಳು ಸಿದ್ಧಪ್ರಾಜಿಯನ್ನು ಕರೆತರಿಸಿ ಅವನು ಕಟ್ಟಿಣಿದ ಬಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆರಳಿ ಉಬ್ಬಗಬ್ಬಿಣ ಕೇಳಿದ ಇವನು ಇನ್ನೇನ್ ಕೇಳಿಬಲ್ಲ. ‘ಕಟ್ಟಿಣ ಕೇಳಿದ್ದೆ

ನಮ್ಮ ಮದದೀರ್ಘ ಕೇಳುಗಂಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ ತನ್ನ ಗುರು ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಬೇಕು ಎಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತ ಸತ್ಯ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನನ್ನ ಮುಗಿಸುವ ಸಂಚಿನಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಟ್ಟಿನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ನೋತ್ತು ಶರಣಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಒಕ್ಕಲಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿ ಕಾವ್ಯ ಅಧ್ಯಾತ ಕಥೆಗಳ ಒಂದು ಜಿತ್ತುಶಾಲೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಮಳವಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೊಪ್ಪೆಗಾಡನ ಪುರವನ್ನ ಸೇರುವಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ, ಜನ್ಮಾಜಮ್ಮು ಪಲಾರದಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿ, ಸಕರಾಯ ಪಟ್ಟಣದ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಕುಮಾರರಾದ ಹಿರಿಯಗುರು ಬಸವರಾಜೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕರಿಯಗುರು ಪಟ್ಟದ ವೀರಭದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲ ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿ ಪಂಥದ ಪ್ರಮುಖ ಅನುಯಾಯಿಗಳು. ಈ ಶರಣಾರೋಜನೆ ಕೊಡಿ ಪರಂಪರೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಹಿರಿದಾದುದು. ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯ್ಯನದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಕೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಇವರನ್ನ ದುಡುವ್ಯಳ್ಳ ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ಎಂದೇ ನೀಲಗಾರರು ಸಂಖೋದಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷಣ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನ ನೀಲಗಾರರು ಕೊನೆಯ ತನಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿಯೆಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿಯ ಪತಿ ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂದವರು.

ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿಯವರನ್ನ ಕೊಡೇಕಲ್ಲ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಕೊಡೇಕಲ್ಲು ಚರಿತ್ರೆ ಕಾವ್ಯ 'ನಂದಿ ಆಗಮ ಲೀಲೆ'ಯಲ್ಲಿ ಮಂಟೇದ ಲಿಂಗ ಹಸರಿನ ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿ ದ್ವಾರಿದರ ನಾಡು (ತಮಿಳುನಾಡು)ನಿಂದ ಕಾಯಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಕೊಡೇಕಲ್ಲ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಮಹಿಳೆಗಳಿಂದ ಕೊಡೇಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಇದ್ದ ಸಾಧನೆಗೆಯ ಕೊಡೇಕಲ್ಲು ಬಸವನ ಆದೇಶದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣದತ್ತ ಹೊರಟರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೊಡೇಕಲ್ಲು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿಯ ಪೂರ್ವದ ಹಸರು ಏನು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಜಾಪುರದ ಸರಸೆಟ್ಟಿ ಮನೆತನದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಎಂಬುದಪ್ಪೇ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮು ತಾಯಿಯವರ ಮಗ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ಕೊಡೇಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಜನಪದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮಗನ ಅಕಾಲಿಕ ಸಾವು ಇವರು ಕೊಡೇಕಲ್ಲು ಬಿಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟೇಸ್ಸಾಮಿಗಳ ಸಿದ್ಧಪಥದಲ್ಲಿ ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ,

ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿ, ಪೂರಂಭದಿಂದಲೂ ಕಾನೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ದಂಪತೀಗಳು ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಖಚಿತ.

ಡಾ.ವೆಂಕಟೇಶ್ ಇಂದ್ರಾಡಿಯವರು ಸಂಗೃಹಿಸಿರುವ ‘ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಕಳ್ಳಿ’ಯಲ್ಲಿ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿಯಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಗಾಯಕರು ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜೆಯವರ ದೃಢವನ್ನು ನೋಡಲು ಮಹಾರಾಜೆಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂಜೆ ಶೈನ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಮಹಾರಾಜೆಯವರಿಗೆ ಪಿಂಡ ಪರಸಾದ ನೀಡಿ ಬಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹಾಗೂ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಜನಿಸುವಂತೆ ವರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಗಳೇ ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿ.

ಡಾ.ಜೀ.ಶಂ.ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ‘ಶ್ರೀ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ’ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಾಯಕರು ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿಯವರನ್ನು ಕಾಗಿನೆಲೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಯನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಗಿನೆಲೆಗೆ ಬಂದರು. ರಾಜಪ್ರಾಜಿಯವರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಅರಸು ಕುಲದವರಾದ ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣಮೃತವರಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದೇ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿತ್ತು. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನೆಮುಂದೆ ಹೋದರು. ಕಲ್ಯಾಣಮೃತು ರತ್ನ ದಾನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಆಗ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ನನಗೆ ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಬೀಡ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ದಾನ ಕೊಡಿ ಎಂದರು. ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದವನ ಸೊಕ್ಕು ಕಂಡ ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು ‘ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದವನು ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ?’ ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿ ಆಚೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪಬಂದು ಕಪ್ಪು ದೂರ್ತ ತೆಗೆದು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರೆಳಿದರು. ಇತ್ತು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಚೆಳಿ ಜ್ಞರ ಬಂದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು. ಕಲ್ಯಾಣಮೃತು ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಹೆಣವನ್ನು ಸೃಶಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿ ರುಗಿದರು. ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಅದೇ ಸೃಶಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ದೂರ್ತ ತೆಗೆದು ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ವರಚಿದರು. ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮಗು ಎದ್ದು

ಬಂದಳಂತೆ ಆಕೆಯೇ ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿ ಎಂಬುದು ಈ ಗಾಯಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮೌ.ಹಿ.ಚಿ.ಹೋರಲೀಂಗಯ್ಯನವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ‘ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ ಕಾವ್ಯ’ದ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಾಜಮೃತನನ್ನು ಶಿಶುಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದು ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿಗಳು ಹಾಲಗುರುವಿನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಲಗುರು ನಿಂಗಮ್ಮನ ಮಗಳು ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರದ ಅಮುವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳಂತೆ. ಆ ಉರಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹೇಳವನ್ನು ಒಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಸಮಾಧಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ ಓದಿ ಕಮ್ಮಿ ಧೂಳ್ತ ತೆಗೆದು ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ಎರಚಿದರು. ಸತ್ತಂತ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಕಿಲಕಿಲನಗುತ್ತ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಳಂತೆ. ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ಸತ್ತು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಲಗುರು ನಿಂಗಮ್ಮನ ಮಗಳು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಶಿಶುಮಗಳು
ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿ ಎಂತ
ನಾಮಕರಣ ಆಗಲಪ್ಪ ಎಂದರಂತೆ | ಸಿದ್ಧಿಯ್ಯ |

ಈ ಸಾವು ಮತ್ತು ಪುನರ್ಜನ್ಮಗಳು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಲೋಖಿಕ ಬಾಳಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅನುಭಾವ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದರ ಸಂಕೇತಗಳು. ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ಆಗುವುದರಿಂದ ಹೆಸರು ಬದಲಾಗೇತು. ರಾಜ ಬೊಪ್ಪನಗೌಡನ ಮರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಮೇಲೆ ಸ್ವಯಂ ಭೂ ಜಗಜ್ಞೋತಿ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನವರು ಉರಿಗದ್ದಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿಗೆ ನರರು ಚಿಂತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕುಶಾಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ‘ದೊಡ್ಡಮೃತಾಯಿ ನನಗೆ ಈಗ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳಿತಾ ಬಂತು ಅರಳೋ ಮರಳೋ ಅನ್ನವಂತಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಲಿಂಡಾಯ ತಂಬೂರಿ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ದಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕಳ್ಳಿಗಳು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ, ಕೆವಿ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ನನಗೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡುವವರಿಲ್ಲ, ಹೂ ತರುವವರಿಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಂಪ್ಲ್ಯಾ ಎಂಬ ಅನುದಾನದಿಂದ ಮಳವಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದ ನಿಡುಗಟ್ಟಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಾಚಿ ಬಸವಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮುದ್ದಮೃತನವರ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಡೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ

ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ‘ಹೆತ್ತಂತ ಮಗನ ಸಾಕಿದ ಮಗನ ಯಾರು ತಾನೇ ದಾನ ಮಾಡಿಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ’ ಎಂದಾಗ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ ಮಗನ ದಾನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ್ಯ ನೀಡುವೆ ಎಂದಾಗ “ಮುತ್ತು ರತ್ನಕ್ಕಿಂತ ಮಕ್ಕಳ ಮುತ್ತು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು” ಎನ್ನುವ ದೃಢವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯ ತಾಯ್ತನದ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆನಿಗೆ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಆಶಿವರ್ದಿಸಿ ನಿಡುಗಟ್ಟಿದ ಮುದ್ದ್ರೋಚಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ವಿಧಿಬಿಧ್ವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಚಪ್ಪಾಜಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡುವಾಗ ಕೆಂಪಾಚಾರಿ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸೋದರ ಮಾವ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಗ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಾವೇ ಎಂದು ಸಂತ್ಯೇಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದುವರೆದು ತನ್ನ ಕುಲಸ್ತರ ಉರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಮದದಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಂಚಾಳರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ ಹಿಂತೆಗೆದರೂ ಗುರುಗಳಾದ ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೃಢ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಲಗೂರಿನವರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ಗುರುವಿನ ಆದೇಶ. ಗುರು ಪಾದಕೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು ಕ್ಷಣೀರು ಮಿಡಿಯುತ್ತ ತೋಪಿನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆನವರ ಬಳಿಗೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಬಂದರು. ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪಾಂಚಾಳರು ಕಬ್ಬಿಣ ಬಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಕಬ್ಬಿಣ ಬಿಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅವ್ವ ನೀವಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ ಎಂದು ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ ಗೋಗರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ಆಗ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಅಂದರೆ ಕಂದ

ನಿಮಗೂ ದೊಡ್ಡವರು
ನಮಗೂ ದೊಡ್ಡವರು
ಈ ಭಾವಿಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಮಾತ
ಮೀರುವುದು ಉಂಟಾ ಮಗನೇ | ಸಿದ್ದಯ್ಯ |

ಎನ್ನುತ್ತಾಲೆ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ದೃಢ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾಲೆ. ಹೆದರದೆ ಹೋಗಿ ಬಾ ಮಗು ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲರ ಆಶಿವರ್ದಿಸಿದವಿದೆ. ಈ ತಾಯಿಯ ದೃಢ್ಯದ ನುಡಿಗಳು ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮ ತುಂಬಿತು. ಉತ್ಸಾಹದ ಕಾರಂಜಿ ಮಟ್ಟಿಯಿತು. ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಯಿತು.

ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ಹಲಗೂರಿನ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿ ಹೋಗುವ ವೋದಲು ಮತದ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗೋಲಿ ಇಟ್ಟಿ ಸಿದ್ದಪ್ಪಾ ಜಿಯನ್ನ ಕೂರಿಸಿ ಪನ್ನೀರ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಪಾದ ಮೊಜಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಸಾಂಗ ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗಮೂಜ ಮಾಡಿ ಹರಸಿ ಮೋದಲ ಬಿಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಅಶಿವದಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ದೃವತ್ತದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ಹಲಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಫಟನೆಗಳನ್ನ ಸೂಚಿಸಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿದ್ದಪ್ಪಾಜಿಯ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹದಗೊಳಿಸಿ ಅವರನ್ನ ಬಿಕ್ಕೆ ತರುವ ಮಹತ್ತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಸಿದ್ದಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಹಿರಿದಾದುದು. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆದೇಶದಂತೆ ರಾಚಪ್ಪಾಜಿಗಳು ಮದದಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಪ್ಪಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ ತೋಮೋಂದರಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಆಕೆ ಏಳು ಸಲ ಸಾನ ಮಾಡಿ ಏಳು ಸಲ ಮಡಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿ ದೇವರ ಹೆಸರೇಣಿ ಧೂಪ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ತೋಮಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ‘ಮುಟ್ಟನಹಳ್ಳಿ ತೋಮ’ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಮುಟ್ಟನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಖುದ್ದದ ಗುಂಡಿ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಹೋದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು

ಆರಾಖುದ್ದ ಗುಂಡಿ ಒಳಗೆ
ಅಡಕವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದರಂತೆ | ಸಿದ್ದಯ್ಯ |

ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಇವರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾದರು. ಇದು ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯ ಗೋರಿಯಿಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಘಲಹಾರದಯ್ಯ ಮುಟ್ಟನಹಳ್ಳಿ ತೋಮಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಆಳುದ್ದ ಭಾವಿ ತೆಗೆಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪವಡಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆನವರು ಮುಟ್ಟನಹಳ್ಳಿ ತೋಮಿನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಾದುದನ್ನು ನೀಲಗಾರರು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಡಿವಾಳ ಮಾಡಿಯನ್ನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ವಾಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆ ಗುಡ್ಡಾಕ್ಕಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನ ಗದ್ದುಗೆ ಮಾಡಲು ದಾನ ಕೇಳಿದಾಗ ಇದು ಮುಟ್ಟನ ಜಾಗ ಸೂತಕದ ಜಾಗ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಮುಟ್ಟಿ ತಟ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳತೀಯಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳು, ಮುಟ್ಟನಿಂದಲೇ ಭೂಮಿ ಹುಟ್ಟಿತು, ಹಗಲು ಇರುಣ ಆಯ್ದು, ಮುಟ್ಟನಿಂದಲೇ ಲೋಕ ಬೆಳೆಯಿತು, ಮುಟ್ಟನಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಹುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಾಡಿಯ್ಯ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ನೀನು ಧರೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಮುಟ್ಟಿ ತಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಮುಟ್ಟಿನ ಕೊಳೆ ಕಳೆಯಲೇ

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಿಷ್ಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪವಿಶ್ವವೆಂದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದು ಮಂಟೇಸ್ಯಮಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಹೀನಾಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ನಾಯಕರ ಆತ್ಮ ಗೌರವದ ಬಿರುದುಗಳು. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕೋಳಕು ಜಂಗಮಗರಾಗಿ. ಬೊಪ್ಪೇಗೌಡನ ಕುರಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ : ಉರಿಗದ್ದುಗೆ, ಮಾಚಯ್ಯನ ಕತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ : ಚಂದ್ರಶಾಲೆ, ಮುಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ : ಮಜ್ಜನ ಬಾವಿ, ಬಸವಣ್ಣನ ದಾಸೋಹದ ಎಂಜಲು ಎಲೆ ಪರಂಪರೆ : ಮುಟ್ಟಿನ ಕಪ್ಪು. ಇವರ ಗದ್ದಗಳ ಪ್ರವೇಶವೆಲ್ಲ ಎಡದ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಯಿಂದ. ಹೀಗೆ ಅವಮಾನ ಸೂಚಕವಾದ ಅಪವಿಶ್ವವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಈ ಪರಂಪರೆಯ ಪವಿತ್ರ ಸಂಕೇತಗಳು.

ವೇರಾಗ್ನಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಂಟೇಸ್ಯಮಿಗಳು ದುಃಖದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ದುಃಖ ಪರಿಹಾಧವಾಗಿ ಅವರ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ಹತ್ತೆ ತಾಯಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮಂಡಿ ಬಾಡದ ಹಾಗೆ ಆಶಿವ್ಯಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಂಕಳವನ್ನು ಪರಿಪರಿಸಿ ಸುಖ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಿರಿ ಕರುಣಿಸಿದವರನ್ನೇ ಮರೆತವರಿಗೆ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಕೆ ನೀಡೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಎಜ್ಜರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೋಹವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿದವರು. ಜನಪದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಏಗಿಲೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಹಲವು ದೇವತೆಗಳು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕು ರಿತಂತ ಮಂಟೇಸ್ಯಮಿಗಳ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೂ ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವೃತ್ಯಾಸವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ಇವರು ಹತ್ತೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಶಿಸು ಮಕ್ಕಳಾದ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿ, ಜೆನ್ನಾಜಿಮ್ಮೆ ಇವರುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ದೃವ-ಭಕ್ತ, ಗುರು-ತಿಷ್ಣ, ತಂದೆ-ಮಗಳ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಕಾವ್ಯದ್ವಾರ್ಕೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೋ ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲವನ್ನು ಸಂಭೋದಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ‘ನನ ಕಂದ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತ ವಾತ್ಸಲ್ಯತೆ ಅಂತಃ ಕರಣವನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಪುರುಷಶಾಹಿ ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸಿದ ಸೂತಕದ ಪೊರೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಗೆದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಜ್ಜ್ವವ ಚಿಂತನಕಾರೆ.

ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ‘ದುಧವುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡಮ್ಮೆ’ ಎಂತಲೇ ಕರೆದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ನೀಲಗಾರ ಪರಂಪರೆಯ

ಸೀಪರವಾದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಪಾತ್ರ ಹಿರಿದಾದುದು. ಸಿದ್ದಪ್ಪಜಿಗೆ ನೀಲಗಾರರ ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಡುವಾಗ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ದಂಪತಿಗಳು ಧಾರೆ ಎರೆದು ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಷ್ಟಗಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ತಾಯ್ನದಿಂದ ಸಂತೋಷತ್ವದೆ. ಉಳಿದ ಶ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿನ ಅನನ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿ, ಭಾವಕರೆ, ಆಕೆಯ ಜೀವ-ಜೀವಾಳ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ಹಿರಿದಾದುದು. ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿಯವರ ವಶಿಕ್ಷಣವಾದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮತಾಯಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವರ ಒಟ್ಟು ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಅವರ ಸ್ವಾತ್ಮ ಅರ್ಥವಾದನ್ನು ಏನ್ನಾವುದನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಹಲಗೂರಿನ ಪವಾಡದಲ್ಲಿ ಧರೆಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಸಿದ್ದಪ್ಪಜಿಯ ಮೂಲಕ ಬಲಿಪ್ಪ ಪಾಂಚಾಳರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವವಾದುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ದೈವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಶ್ರೀ ಮರ್ತಿಲ್ಗಳಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ತಾಯ್ನನ, ಸಹನೆ, ಕರುಣೆ, ನಯ-ವಿನಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಜೀ.ಶಂ. (1979). ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾಟಕದ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ. ಮೈಸೂರು.
2. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ. (ಸಂ). (1997). ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಹಂಪಿ.
3. ವರಕಟೇಶ ಇಂದ್ರಾಂ (ಸಂ). (1999). ಮಂಟೇಸ್ಯಾಮಿ ಪರಂಪರೆ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಹಂಪಿ.
4. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ತೀ.ನಂ. (1996) ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಕನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮತ್ತೂರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ.